

голѣмата му изследвателска дарба и острѣтъ погледъ къмъ разнитѣ периоди на музикалната история, най-важни сж изследванията върху Баха и ораторията: „Къмъ изследването на Бахъ“, „Баховото третиране на текстоветъ“ (1910), „Произходътъ на ораторията“ (1907), „Къмъ историята на италиянската оратория“ (1903), „Табели къмъ музикалната история“, „Музикално образование и възпитание къмъ музикално слушане“ (1911), „Нѣмска музикална история въ описания“ (1917), „Бетховенъ и нѣмския идеализъмъ“ (1911), „Студии къмъ музикалната история на ранния ренесансъ“ (1914), „История на музиката въ примѣри“, „История на музиката въ картини“ и др. Освенъ това, издалъ творби (вокални и инструментални) на стари майстори, и преработилъ Домеровия „Нарѣчникъ на музикалната история“.

Шерхенъ, Херманъ — Scherchen, Hermann — значителенъ диригентъ,

Херманъ Шерхенъ

род. 21 юни 1891 въ Берлинъ, самоукъ въ музиката, започналъ като виолистъ въ Блютнеровия, и после въ Филхармоничния, оркестъръ въ Берлинъ; подиръ е диригентъ на основаното тамъ отъ него 1918 „Ново му-

зикално дружество“, на „Гротрианъ-Щайнвеговитѣ симфонически концерти“ въ Лайпцигъ, на франкфуртскитѣ „Музейни концерти“, на Симфоничнитѣ концерти въ Винтертуръ, а отъ 1928 — на Филхармоничнитѣ концерти въ Кьонигсбергъ. Ш. е диригентъ съ особенъ усетъ за новата музика. Писалъ: единъ струненъ квартетъ, едно клавиртрио, една клавирна соната и пѣсни. Редактиралъ 1920—21 списанието за модерна музика „Melos“, и издалъ 1929 „Учебникъ по дирижиране“.

Шести часъ — въ източно-православната църква — кратко богослужение, въ споменъ на страданията на Исуса Христа на кръста, състояще се отъ: 3 псалми, дневния тропаръ, Господнята молитва, дневния кондакъ, молитви—„Иже на всякое время и на всякій часъ“, и заключителни молитви.

Шестопсалмие — въ източно-православната църква, се нарича: пѣтитѣ въ втората часть на утренията шестъ избрани псалми — предъ началото, на които свещеникътъ възглася „Слава святѣй, единосущнѣй, нераздѣлнѣй . . .“ Ш-то се раздѣля — отъ краткото славословие и трикратното „Аллилуя“ — на две половини, всѣка отъ по 3 псалма.

Шеферъ, Диркъ — Schäfer, Dirk — значителенъ датски виртуозъ-пианистъ и даровитъ компонистъ-модернистъ, род. 25 ноем. 1873 въ Роттердамъ, училъ тамъ въ музикалното училище и въ Кьолнската консерватория, живѣе въ Амстердамъ, концертирайки съ успѣхъ въ чужбина, писалъ: „Пасторална сюита“ и „Яванска рапсодия“ — за оркестъръ, единъ струненъ квартетъ, единъ клавирквинтетъ, три сонати за цигулка и пиано, соната за виолончелъ и пиано, „Осветителна соната“ и нѣколко кжсове опуса, прелюдия и fuga, баркарола, бравуренъ валсъ, импромтю, етюди и др. — за пиано, пѣсни съ пиано и оркестъръ.

Шефлеръ, Зигфридъ — Scheffler, Siegfried — компонистъ, диригентъ, музикаленъ писателъ и критикъ, род. 15 май 1892 въ Илменау (Тюрингия), училъ пиано при баща си (диригентъ и компонистъ на хорови пѣсни), после — при Крелъ, Ререръ, Ситъ, Риманъ и Шерингъ — въ кон-